

Quan trọng hơn: Chuẩn bị khẩn cấp & An toàn máy phát điện

Với Tiến sĩ Rosanne Prats

MÁY TẠO BỞI GOOGLE TRANSLATE

Clay (00:00):

Sẵn sàng để đi ra khỏi con đường bị đánh đập? Đặt cược bạn là. Chào mừng trở lại với một tập khác của Vax Matters.

Diane (00:14):

Tất cả chúng ta đều có lúc phải đối phó với thiên tai và các trường hợp khẩn cấp, và nếu bạn sống ở Louisiana, bạn sẽ biết rằng đối với chúng ta, đó thường là những cơn bão. Điều quan trọng là chúng ta đã chuẩn bị như thế nào để đối mặt với những trường hợp khẩn cấp này. Tập hôm nay của chúng ta không chỉ tập trung vào việc chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp mà còn về an toàn máy phát điện trước, trong và sau cơn bão. Và ở đây để cung cấp cho chúng tôi kế hoạch trò chơi là Tiến sĩ Rosanne Prats, Giám đốc Điều hành Ứng phó Khẩn cấp tại Bộ Y tế và Bệnh viện Louisiana. Chào mừng Tiến sĩ Prats. Cảm ơn bạn rất nhiều vì đã tham gia với chúng tôi ngày hôm nay.

Tiến sĩ Prats (00:49):

Cảm ơn vì đã mời tôi, Diane.

Diane (00:51):

Đó là hân hạnh của chúng tôi. Vì vậy, bạn biết đấy, Tiến sĩ Prats, trong, ừm, phần giới thiệu, tôi đã đề cập đến những cơn bão... (cười) một vấn đề khá lớn ở đây, Louisiana. Các tình huống nguy hiểm có thể xảy ra khác mà cư dân của chúng ta ở tiểu bang này cần chuẩn bị và nhất định phải có kế hoạch đối phó là gì?

Tiến sĩ Prats (01:09):

Vì vậy, bảo chắc chắn đừng đầu danh sách các mối nguy hiểm của chúng tôi, tiếp theo là lũ quét, lốc xoáy, và gần đây hơn là đóng băng. Vì vậy, đối với lũ quét, bạn biết đấy, chúng tôi nói với người dân, uh, "Đừng lái xe qua những khu vực có mực nước dâng cao", và sau đó là lốc xoáy, chúng tôi cố gắng nói với mọi người, "Hãy chú ý đến tác động thời tiết tại địa phương của chúng tôi," 'gây ra lốc xoáy có thể là cái mà chúng ta gọi là sự kiện không báo trước. Bạn không thực sự biết những thứ này sẽ tấn công ở đâu và khi nào. Và sau đó đóng băng, điều mà chúng ta chưa từng thấy, ừm, như ở phía bắc, ở các vùng phía bắc của chúng ta, của đất nước chúng ta. Nhưng đóng băng sâu có thể khiến đường bị đóng băng hoặc trơn trượt, làm tăng khả năng xảy ra xác tàu. Ừm, và sau đó, đóng băng cũng có thể gây ảnh hưởng đến hệ thống nước uống của chúng tôi, vì vậy chúng tôi yêu cầu cư dân của mình chú ý đến các thông báo từ hồ sơ hệ thống nước - liên quan đến khuyến cáo đun sôi nước.

Diane (02:06):

Thật thú vị khi chúng ta đang nói về tình trạng đóng băng ở Louisiana, nhưng bạn biết đấy, chúng ta phải bao phủ tất cả các căn cứ và đó hoàn toàn là điều gì đó và bạn biết đấy, đôi khi tôi nghĩ cư dân của chúng ta không thực sự nghĩ về điều đó, họ không thực sự chuẩn bị, giống như những người khác, à, trích dẫn không trích dẫn, những sự cố mà chúng ta quen thuộc hơn, bởi vì chúng ta không có nhiều lần đóng băng như vậy. Vì vậy, đó là một điểm tuyệt vời để đưa lên. Cảm ơn bác sĩ Prats.

Clay (02:31):

Vậy còn việc xây dựng kế hoạch cho gia đình thì sao? Và mọi người luôn nghe nói rằng trong mùa bão, trước mùa bão hoặc trước một cơn bão sắp xảy ra, phải có kế hoạch, có kế hoạch trò chơi, lên kế hoạch trò chơi. Nhưng bây giờ chúng ta đang ở đây, khi chúng ta ghi lại tập phim này vào đầu năm, lời khuyên của bạn là gì để lập kế hoạch cùng nhau theo quan điểm của bạn trong suốt chặng đường trước mùa bão hoặc bất kỳ sự kiện thời tiết khắc nghiệt nào khác?

Tiến sĩ Prats (02:54):

Bạn biết đấy, bạn muốn xem xét trước những gì bạn có thể cần để tổ chức một chuyến đi. Uh, những gì bạn sẽ cần trên đường đi, nhu cầu vận chuyển của bạn. Của bạn, uh, bạn sẽ cần gì khi sơ tán? Ừm, và sau đó nếu bạn đang ở trong một khung cảnh xa lạ, bạn cần gì ở đó? Vì vậy, những thứ bạn có thể cần, giả sử bạn đang lái xe đi đâu đó. Bạn muốn mang theo những chiếc tã đó, sữa công thức đó, nhu cầu dinh dưỡng mà chúng có thể có.

Tiến sĩ Prats (03:22):

Ừm, khi bạn bắt đầu tìm kiếm nơi bạn có thể muốn ở, hãy cân nhắc việc ở với một thành viên trong gia đình hoặc một địa điểm có môi trường xung quanh quen thuộc, ừm, trái ngược với một nơi trú ẩn. Đôi khi nơi trú ẩn của chúng tôi là bạn, bạn biết đấy, về bản chất, chúng là những khu vực có khá ít người ở và đôi khi điều đó có thể gây xáo trộn cho đơn vị gia đình, đặc biệt là khi một số, một số trẻ nhỏ của chúng ta ngày nay mắc bệnh tự kỷ.

Tiến sĩ Prats (03:53):

Ừm, một điều khác cần xem xét là đảm bảo bạn có thể bảo hiểm, nếu bạn cần chăm sóc y tế trên đường đi hoặc tại địa điểm thay thế đó. Ừm, vì vậy khi bạn đi dự một sự kiện, bạn sẽ đến, từ một khu vực quen thuộc với bạn, bạn biết các mô hình là gì, bạn biết nơi bạn lấy thuốc, bạn có thể biết dược sĩ, ừm, và và bạn đang kết nối các nhà cung cấp của mình, nhưng sau đó khi bạn đến một địa điểm khác, tất cả điều đó sẽ bị gián đoạn.

Tiến sĩ Prats (04:23):

Vì vậy, cố gắng suy nghĩ trước. Ừm, tập hợp những tài liệu đó lại với nhau để bạn có thể, ừm, ít nhất là kiểm soát những thứ mà bạn có thể kiểm soát. Bởi vì có rất nhiều thứ mà bạn thực sự không thể kiểm soát khi bạn ở một địa điểm khác. Ừm, một điều khác cần xem xét là liệu các thành viên trong gia đình có mắc bệnh mãn tính hay không. Và do đó, đây là lúc cần có toa thuốc của bạn, có thêm toa thuốc và/hoặc vật tư y tế.

Diane (04:53):

Và bạn biết đấy, bác sĩ, có rất nhiều điều phải suy nghĩ. Có... Những gì bạn vừa nói, những gì bạn vừa nói có lẽ trong hai phút vừa qua, có rất nhiều điều cần được xem xét và nee- và cần được suy nghĩ thấu đáo, bạn biết đấy, lên kế hoạch, thực hiện. Vì vậy, đó là lý do tại sao khi bạn bắt đầu, bạn nói, "Lập kế hoạch trước." Khi bạn đang suy nghĩ thông suốt, khi bạn không ở trong tình huống khẩn

cấp, "Tôi phải làm điều này. Tôi phải làm điều kia? Ôi trời. Tôi đang quên điều gì vậy?" Đó là lý do tại sao chúng tôi luôn nói rằng, khi không có trường hợp khẩn cấp, bạn cần phải làm điều đó và bạn biết đấy, chúng tôi, chúng tôi làm điều đó rất nhiều. Chúng tôi luôn nói, "Nhận một kế hoạch trò chơi Louisiana. Nhận một kế hoạch trò chơi." Chúng tôi, uh... Nhưng đôi khi nó trở thành tiếng ồn trắng. Nó không nên trở thành tiếng ồn trắng. Nó cần phải là thứ mà tất cả chúng ta đều lắng nghe và chú ý đến. Vì vậy, cảm ơn bạn đã nói về lập kế hoạch nâng cao.

Tiến sĩ Prats (05:46):

Vâng và, Diane, đôi khi cái mà chúng ta gọi là chuẩn bị tinh thần.

Diane (05:49):

Đúng.

Tiến sĩ Prats (05:50):

Chỉ cần dành thời gian yên tĩnh đó để xem qua danh sách kiểm tra của bạn. Và tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều có kiểu hành vi, ừm, "Để tôi, để tôi làm danh sách kiểm tra của mình." Vì vậy, khi bạn ngồi xuống và chỉ cần xem qua danh sách kiểm tra những gì bạn cần nếu bạn phải tiếp tục một tuần, ừm, và một số thảm họa của chúng tôi, chúng tôi đã thấy gần đây đối với Ida và Laura đã được mở rộng hơn. Ừm, sáu tuần, tám tuần. Hãy nghĩ về điều đó, chuẩn bị tinh thần và lên kế hoạch đó.

Clay (06:20):

Bạn biết đấy, tôi nghĩ nó cũng có tác động tích cực đến việc tránh lo lắng khi bạn có một kế hoạch, khi bạn biết về-

Diane (06:28):

Chính xác.

Clay (06:28):

... những thứ mà bạn cần trong ngôi nhà của bạn. Nếu, nếu có một sự kiện thời tiết khiến đường xá không thể đi lại được, hoặc nếu có một cơn bão, nếu bạn đã chuẩn bị sẵn đồ đạc của mình, thì điều đó sẽ giúp bạn giảm bớt căng thẳng trong nhà và sau đó bạn không cần phải chạy ra ngoài và tranh nhau đi tìm nước hoặc bất cứ thứ gì tại một, tại một cửa hàng tạp hóa. Đó cũng là một tích cực lớn, phải không?

Tiến sĩ Prats (06:47):

Tuyệt đối, Clay. Tuyệt đối.

Clay (06:50):

Và cái - điều mà mọi người thường quên (cười) khi họ lập kế hoạch khẩn cấp cùng nhau-

Tiến sĩ Prats (06:55):

(cười)

Clay (06:55):

... hay suy nghĩ về những gì họ sẽ lấy? Uh, một cái gì đó phổ biến mà bạn, tha - mà mọi người bỏ qua.

Tiến sĩ Prats (07:01):

Um, vậy đơn thuốc, thông tin y tế của bạn, thẻ bảo hiểm của bạn, giấy tờ tùy thân. Vì vậy, tôi đoán những gì chúng ta đang thấy theo thời gian, và tôi đã ở đây kể từ Katrina, và sau đó cơn bão lớn tiếp theo của chúng tôi là Gustav và Ike-

Diane (07:17):

Mm-hmm. Đúng. (cười)

Tiến sĩ Prats (07:18):

... và, uh, Laura, Ida. Chúng ta đang chứng kiến sự gia tăng các bệnh mãn tính trong dân số của mình.

Clay (07:23):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (07:24):

Và do đó, thậm chí có thể gây ra sự gián đoạn kéo dài đối với cuộc sống và lối sống của một người hoặc gia đình. Vì vậy, đảm bảo rằng những tình trạng mãn tính đó được quản lý và không bị gián đoạn thêm bằng cách thay đổi kế hoạch điều trị của họ, do không có thông tin về loại và mức liều lượng thuốc của người đó, ừm, sẽ rất quan trọng. Đôi khi mọi người sẽ đặt thuốc của họ trong một hộp nhỏ. Sau đó, bạn biết đấy, họ sẽ đến những nơi, bạn biết đấy, môi trường trú ẩn hoặc hiệu thuốc ở khu vực mà họ hiện đã chuyển đến, và nói rõ ràng, "Tôi uống viên màu xanh, và tôi uống viên màu trắng này."

Tiến sĩ Prats (07:59):

Và đôi khi nếu dược sĩ đã ở đây được một thời gian, họ có thể cùng nhau tìm hiểu xem đó là gì. Nhưng bạn biết đấy, nó tạo ra sự khác biệt lớn trong việc đảm bảo rằng các tình trạng mãn tính này được kiểm soát, đảm bảo kế hoạch điều trị của bạn không thay đổi. Ừm, chỉ tính riêng thuốc trợ tim, có thể có 20 loại thuốc khác nhau ngoài kia. Ừm, và bác sĩ của bạn có thể đã kê một loại thuốc nào đó cho bạn. Ừm, vì vậy nếu bạn chỉ cần nói với dược sĩ, "Chà, tôi cần một đơn thuốc khác, bạn biết đấy, thuốc trợ tim." Họ có thể thay đổi nó khi không biết kế hoạch điều trị của bạn là gì. Vì vậy, một lần nữa, có những đơn thuốc đó, mang theo thông tin y tế, thẻ bảo hiểm và giấy tờ tùy thân của bạn sẽ đảm bảo rằng những tình trạng mãn tính đó có thể được quản lý mọi lúc mọi nơi.

Clay (08:50):

Thấy chưa, thật thú vị. Bạn nghĩ gì về việc những thứ đó được viết ở đâu đó, trên người của bạn hoặc với những thứ của bạn? Nếu bạn có một số đơn thuốc hoặc thuốc-

Tiến sĩ Prats (09:03):

Vâng.

Clay (09:03):

... mà bạn đang dùng chỉ, trong, trong-

Tiến sĩ Prats (09:03):

Mm-hmm.

Clay (09:04):

... cái trong trường hợp bạn mất khả năng, ai đó biết bạn là gì, bạn phải có những gì và tần suất bạn phải có nó.

Tiến sĩ Prats (09:11):

Vì vậy, uh, một thực tế mà tôi làm là, uh, nếu tôi có một loại thuốc nào đó, bạn biết đấy, họ sẽ đưa cho bạn một lọ thuốc nhỏ và sau đó họ sẽ đính kèm tất cả các giấy tờ đó.

Clay (09:22):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (09:22):

Và sau đó một số trên những tờ giấy đó là thuốc của bạn là gì và tôi sẽ chỉ cần xé một ít keo thừa.

Clay (09:30):

Mm-hmm.

Diane (09:30):

Đúng.

Tiến sĩ Prats (09:30):

Và sau đó tôi sẽ đặt nó trên một tờ giấy. Và sau đó bạn đã có tất cả danh sách các loại thuốc của mình, nhà cung cấp đã kê đơn cho bạn, liều lượng, tên, v.v. Và tất cả những gì bạn phải làm là, bạn biết đấy, bóc nó ra và đeo vào, đeo vào, trên một tờ giấy khác và mang theo bên mình.

Clay (09:45):

Tốt đấy.

Diane (09:47):

Và điều đó, điều đó, điều đó thật tuyệt, đó cũng là một suy nghĩ tuyệt vời cần ghi nhớ, bởi vì rất nhiều người trong chúng ta có thể không giữ tất cả ... Mọi thứ cùng nhau, bạn biết đấy, đó là một đơn thuốc. Sau đó, bạn có tất cả, bạn biết đấy, các giấy tờ liệt kê mọi thứ có trong đó và những gì nó làm. Vì vậy, đó là, đó là một kế hoạch tuyệt vời.

Clay (10:05):

Mm-hmm.

Diane (10:05):

Và bạn biết, bạn biết những gì? Và Clay đã đưa ra quan điểm rằng bạn có... Tôi nói cho bạn biết, thế giới thời tiết và thế giới nói chung, khi chúng ta gặp trường hợp khẩn cấp, bạn có xu hướng lo lắng.

Clay (10:17):

Vâng.

Diane (10:18):

Và sự lo lắng đó và như bạn đã nói Bác sĩ, chúng tôi không thể kiểm soát điều đó.

Clay (10:21):

Vâng.

Diane (10:22):

Nhưng chúng tôi biết những gì chúng tôi có thể kiểm soát. Giống như đang diễn tập trang phục vậy.

Clay (10:26):

Mm-hmm.

Diane (10:26):

Tôi biết rằng đôi khi bất cứ khi nào tôi chuẩn bị ra khỏi thành phố trong vài ngày hoặc bất cứ điều gì, tôi thường sắp xếp trước hai hoặc ba ngày những thứ mà tôi sử dụng hàng ngày.

Clay (10:35):

Phải.

Diane (10:36):

Và chỉ để đặt chúng ở một góc trong phòng tắm của tôi mà tôi nhớ vì bạn làm điều đó bằng cách học thuộc lòng.

Clay (10:40):

Vâng.

Diane (10:40):

Bạn không thực sự nghĩ về những gì bạn sử dụng cho đến khi bạn sẽ sử dụng nó hoặc bạn cần nó. Vì vậy, đó sẽ là tiền đề cơ bản giống như những gì bạn làm. Đó, đó là thói quen hàng ngày của bạn.

Clay (10:50):

Phải.

Diane (10:51):

Lập kế hoạch với thói quen hàng ngày của bạn để bạn không mất cảnh giác và bạn không bị phát hiện khi chưa dùng thứ gì đó như thuốc của bạn-

Clay (10:57):

Mm-hmm.

Diane (10:57):

... điều đó rất quan trọng đối với sức khỏe của bạn. Và như bạn đã nói Bác sĩ, đôi khi nó kéo dài trong vài ngày hoặc vài tuần hoặc không may là vài tuần.

Clay (11:06):

Vì vậy, bạn biết đấy, phần khác của điều này là do chúng tôi đã trải qua, như bạn vừa liệt kê, ghi lại một số trận cuồng phong và bão tố mà chúng tôi đã đối phó kể từ Katrina. Sức khỏe tinh thần, rõ ràng là do những gì bạn làm là một phần rất lớn, rất lớn của điều này. Cụ thể đối với sự lo lắng, lời khuyên của bạn ngoài việc lập kế hoạch là gì khi bạn nói về sự chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp và sự chuẩn bị để đảm bảo rằng mọi người có thể, có thể tập trung vào những gì họ cần làm-

Diane (11:33):

Mm-hmm. Phải.

Clay (11:34):

... mà không có bất kỳ, bạn biết đấy, bất kỳ vấn đề nào vì sự lo lắng được tạo ra bởi what - what trên các phương tiện truyền thông và mạng xã hội mỗi khi có một số sự kiện thời tiết xấu hoặc đại dịch hoặc điều gì khác sắp xảy ra?

Tiến sĩ Prats (11:47):

Uh, vì vậy với tôi, bạn biết đấy, chuẩn bị tinh thần. Và tôi nghĩ, Clay và Diane, chúng ta đã nói về điều này, ừm, một chút có thể đáng để khám phá, ừm, thêm một chút nữa. Ừm, vì vậy hãy chuẩn bị tinh thần, chỉ cần mở rộng tầm mắt, bạn biết đấy, biết rằng sự gián đoạn có thể gây ra căng thẳng. Ừm, xem qua danh sách kiểm tra của bạn, khi bạn không ở trong bầu không khí lo lắng, ừm, khiêu khích đó. Ừm, có trước kế hoạch đó, để chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp, chúng tôi gọi, chúng tôi gọi đó là cung cấp nguồn lực cho kế hoạch của bạn. Ừm, bạn biết đấy, đối với một số hộ gia đình, việc lập kế hoạch cung cấp nguồn lực có thể là một thách thức vì bạn biết đấy, có thể tốn kém để dành ra ba ngày, sáu ngày hoặc có thể một tuần cho tất cả các nguồn cung cấp mà họ có thể sống trên, có được một kế hoạch trò chơi.

Tiến sĩ Prats (12:42):

Nhưng biết những chi phí đó có thể là gì, một lần nữa, đi sâu vào nó với một số kiến thức làm việc về những chi phí đó, ừm, sẽ là gì trong tương lai, ít nhất, bạn có thể đi sâu vào nó và biết những gì bạn có thể phải đối mặt. Ừm, nói về kế hoạch với các thành viên gia đình của bạn để-

Diane (13:02):

Đúng.

Tiến sĩ Prats (13:03):

... họ cũng tham gia vào việc lập kế hoạch và sau đó bạn tham gia vào nó với tư cách là một gia đình. Bởi vì đôi khi có gia đình bên cạnh và tham gia cùng bạn trong suốt tất cả các giai đoạn lập kế hoạch và chuẩn bị đó, ừm, sẽ giảm bớt phần nào căng thẳng đó. Bạn, bạn đang cùng nhau vượt qua. Và có một liên kết xảy ra với điều đó.

Diane (13:22):

Và đó là điểm tiếp theo của tôi cho câu hỏi tiếp theo. Để đảm bảo rằng cả gia đình đều ở trên cùng một trang. Để đảm bảo rằng cha mẹ, bạn biết đấy, liên quan đến trẻ và một lần nữa, một cách bình tĩnh, bình tĩnh vì bạn không muốn bọn trẻ sợ hãi và bạn chỉ cần làm-

Clay (13:38):

Phải.

Diane (13:39):

... bạn biết đấy, những gì bạn có thể làm cha mẹ để đảm bảo rằng mọi người đều biết. Và nếu bạn cần tập dượt một chút để, bạn biết đấy, đối với lốc xoáy hay bất cứ thứ gì có bạn, để chúng không sợ hãi, rằng chúng biết phải làm gì.

Clay (13:50):

Mm-hmm.

Diane (13:51):

Và đó là những gì bạn đã nói, bạn biết đấy, Tiến sĩ, rằng bạn cần phải làm tất cả những điều đó trước thời hạn. Và bạn biết đấy, một điều khác mà chúng tôi đang nghĩ về máy phát điện, bạn biết đấy, khi bạn-

Clay (14:00):

Ồi trời ơi.

Diane (14:01):

Yeah yeah yeah. Vâng, máy phát điện, bạn biết đấy, một phần khá lớn của cuộc sống quanh đây-

Tiến sĩ Prats (14:05):

(cười)

Clay (14:05):

(cười)

Diane (14:05):

... bởi vì, bởi vì, bởi vì, bạn biết đấy, ừm, trong... Đặc biệt là trong mùa bão hoặc những gì có bạn, ở đó và chúng tôi nghe điều này rất nhiều. Tôi biết các bản tin thời tiết luôn nói về-

Clay (14:15):

Vâng.

Diane (14:15):

... "Đây là kết sắt của bạn, đây là danh sách kiểm tra của bạn hoặc sự an toàn cho máy phát điện, bạn biết đấy." Chúng rất nguy hiểm, tất cả những cách này chúng ta đều biết, uh, nếu chúng không được xử lý đúng cách. Và tôi... Một trong những người lớn, mọi người luôn muốn bật máy phát điện vào ban đêm.

Clay (14:29):

Hoặc di chuyển chúng vào bên trong, vì một số lý do.

Diane (14:31):

Vâng, bên trong. Vâng. Có... Vâng. Vì vậy, bạn có thể xem qua một số lời nhắc cơ bản về an toàn máy phát điện cho thính giả của chúng tôi không? Ý tôi là, điều này rất quan trọng. Và một lần nữa, thật tốt khi làm điều này trước thời hạn, trước bất kỳ thảm họa nào, hy vọng là chúng ta phải đối mặt trong những tháng sắp tới.

Tiến sĩ Prats (14:49):

Vì vậy, điều đáng nói nhất là khi mất điện, chúng ta có xu hướng sử dụng máy phát điện, nhưng chúng ta cần để những máy phát điện đó ở bên ngoài.

Diane (14:56):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (14:56):

Và chúng tôi thấy rằng một số người muốn mang máy phát điện của họ vào bên trong vì nó có thể bị đánh cắp.

Diane (15:03):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (15:03):

Ừm, đó là, bạn biết đấy, một tình trạng đáng buồn .

Clay (15:03):

Phải.

Tiến sĩ Prats (15:05):

Nhưng nó không đáng giá bằng mạng sống của bạn. Ừm, vậy có hai vấn đề nguy hiểm cần xem xét ở đây. Đầu tiên là vấn đề tiếp xúc với môi trường. Khi một máy phát điện đang chạy, nó thải ra khí carbon monoxide, đây là một loại khí không màu, không mùi và không vị. Và hít thở mức độ cao của nó có thể gây ra ngộ độc carbon monoxide có thể gây ra bệnh nặng và thậm chí tử vong.

Clay (15:28):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (15:29):

Ừm, vì vậy để giảm thiểu sự tiếp xúc này, bạn biết đấy, đừng bao giờ sử dụng máy phát điện trong nhà hoặc ga ra của bạn. Ngay cả khi cửa ra vào và cửa sổ đang mở. Ừm, bạn muốn sử dụng nó bên ngoài và cách cửa ra vào và cửa sổ nhà bạn hơn 20 feet. Vì vậy, một lần nữa, điều đầu tiên bạn muốn hạn chế là sự tiếp xúc với carbon monoxide trong môi trường.

Tiến sĩ Prats (15:49):

Và thứ hai là vấn đề an toàn. Um, đảm bảo làm theo hướng dẫn đi kèm với máy phát điện. Ừm, để tránh bị điện giật, hãy giữ máy phát điện khô ráo và không sử dụng máy dưới trời mưa hoặc điều kiện ẩm ướt. Và sau đó, bạn biết đấy, các bộ phận của máy phát điện có thể phát ra tia lửa và đốt cháy khói xăng hoặc tràn ra, sau đó có thể khiến máy phát điện gây ra... Uh, bắt lửa hoặc thậm chí phát nổ.

Tiến sĩ Prats (16:17):

Ừm, một lần nữa, nó là... Điều rút ra ở đây là để máy phát điện của bạn ở bên ngoài khi bạn đang sử dụng và hạn chế tiếp xúc với môi trường từ khí carbon monoxide. Và, uh, từ góc độ an toàn, bạn biết đấy, hãy chắc chắn rằng bạn phải , sử dụng nó một cách thích hợp để nó không gây cháy hoặc nổ, ừm, vào bạn.

Clay (16:39):

(cười) Toàn bộ cuộc trò chuyện này gọi lại một số ký ức tồi tệ-

Diane (16:43):

Trời ạ. Không đùa đâu. Ồ.

Clay (16:43):

... trở lại từ, (cười) từ Gustav năm 2008.

Diane (16:44):

Mm-hmm.

Clay (16:46):

Và, các đường khí đốt cho máy phát điện và, bác sĩ nói rất đúng về những người không... Hàng xóm của tôi có một cái và trước khi tôi có thể đến giúp anh ta, cái đó đã nổ tung như ngọn nến La Mã.

Diane (16:56):

Nó đã thực sự?

Clay (16:57):

Và ồ, chào ôi... Điều đó không tốt chút nào.

Diane (16:57):

Trời ạ.

Clay (16:58):

Nhưng vấn đề là, như bạn đã nói, những người chưa bao giờ xử lý chúng-

Diane (17:01):

Không...

Clay (17:01):

... bạn đi chơi, bạn mua 'em -

Diane (17:03):

Mm-hmm.

Clay (17:03):

... và bạn không nhận ra rằng chúng rất, rất nguy hiểm.

Diane (17:06):

Có sự an toàn đó, "Tôi sẽ ổn thôi. Tôi, tôi ổn. Tôi có máy phát điện rồi."

Clay (17:09):

Phải.

Diane (17:10):

Nhưng họ không biết làm thế nào để làm theo. Ôi trời ơi.

Clay (17:12):

Vâng. Và, và tôi nghĩ đó là điều mà chúng ta không thể nói cho đủ, đặc biệt là khi mùa bão không còn xa nữa và mọi người đang... Bây giờ, ngay cả với những người để chúng ngồi mãi, và bạn chưa sử dụng chúng bạn vừa làm.

Diane (17:24):

Mm-hmm.

Clay (17:25):

Có rất nhiều điều về điều đó. Nó sẽ... Khi bạn nghĩ về điều đó, quay trở lại khía cạnh máy phát điện, có thể làm gì hơn để cảnh báo công chúng về những thứ đó, đặc biệt là đối với những người chưa bao giờ sở hữu hoặc vận hành một chiếc?

Tiến sĩ Prats (17:43):

Boy, đó là một trong những khó khăn. Ừm, một lần nữa, bạn biết đấy, chuẩn bị cho một thảm họa. Có rất nhiều, ừm, TV, ừm, báo chí... Hoặc thông cáo báo chí, và chúng tôi đảm bảo rằng thống đốc sẽ ra khỏi đó và bắt đầu nói về máy phát điện, các biện pháp phòng ngừa an toàn. Ừm, và các kênh

địa phương nói về nó. Và khi mọi người mua máy phát điện tại, ừm, cửa hàng, thông tin sẽ được đưa vào đó.

Clay (18:13):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (18:13):

Vì vậy, tôi nghĩ rằng chúng tôi cố gắng sử dụng nhiều cách nhất có thể để cung cấp một số kiến thức, ừm, về điều đó. Ừm, bạn biết đấy, khi bạn nhìn vào cơn bão, ừm, Ida, một trong những cơn bão cuối cùng của chúng ta--

Clay (18:27):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (18:27):

... cơn bão gần đây.

Diane (18:28):

Trời ạ. Vâng.

Tiến sĩ Prats (18:28):

Có khoảng 30 trường hợp tử vong và 20% trong số đó liên quan đến máy phát điện.

Clay (18:33):

Ồ.

Diane (18:33):

Hừm.

Tiến sĩ Prats (18:34):

Ừm, vâng, nếu có nhiều điều chúng tôi có thể làm, chúng tôi chắc chắn, uh, đánh giá cao những suy nghĩ đó.

Clay (18:39):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (18:40):

Ừm, nhưng chúng tôi, chúng tôi thực sự muốn đảm bảo rằng mọi người biết hoặc làm thế nào để vận hành, ừm, một máy phát điện một cách thích hợp.

Diane (18:50):

Và bạn biết đấy, có lẽ những người lần đầu tiên nghĩ về điều này, Tiến sĩ, như bạn đã nói, Clay, họ có nó.

Clay (18:54):
Mm-hmm.

Diane (18:55):
Họ có chính sách bảo hiểm trích dẫn đó bởi vì họ-

Clay (18:58):
Phải.

Diane (18:58):
... họ sẽ có điện, họ có rồi.

Clay (19:00):
Phải.

Diane (19:00):
Nhưng họ , họ chưa sẵn sàng.

Clay (19:02):
Không.

Diane (19:02):
Họ không... Và một lần nữa, đó là những gì chúng ta đang nói về sự căng thẳng của tình huống-

Clay (19:06):
Phải.

Diane (19:07):
... cố gắng để có được tất cả, bạn biết đấy, tất cả cùng nhau cố gắng để biết phải làm gì. Bạn biết đấy, bác sĩ bạn đã nói rằng nó cần phải ở bên ngoài. Bạn đã nói, thậm chí không phải trong nhà để xe có cửa mở.

Clay (19:15):
Vâng.

Diane (19:15):
Thế còn... Nó có phải là nhà để xe... Bạn có thể... Có phải... Bạn có thể để nó dưới nhà để xe hay không... Tôi không biết, tôi không có. Tôi không biết.

Clay (19:23):
Bạn nói cách cửa ra vào khoảng 20 feet, đúng không?

Tiến sĩ Prats (19:27):

Vâng vâng. Miễn là lượng khí thải carbon monoxide đó

Diane (19:31):

Ờ được rồi.

Tiến sĩ Prats (19:32):

... không được vào nhà. Và 20 feet bên ngoài. Ừm, 20 feet bên ngoài. Bạn muốn đảm bảo rằng carbon monoxide không đi qua cửa sổ của bạn-

Diane (19:39):

Ờ được rồi.

Tiến sĩ Prats (19:40):

... và sau đó là cửa trước của bạn.

Clay (19:43):

Đúng.

Diane (19:43):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (19:44):

Ừm, vâng.

Clay (19:44):

Chà, bạn biết đấy, bạn...

Tiến sĩ Prats (19:45):

Và sau đó, có các mẹo an toàn cho máy phát điện mà bạn có thể tìm thấy trên, ừm, hầu hết chính phủ của chúng tôi-

Clay (19:48):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (19:49):

... bạn biết đấy, (cười) các trang web, từ FEMA, đến cả trang web của LDH về các biện pháp phòng ngừa an toàn trên đó.

Clay (19:58):

Và tôi đề xuất FEMA và tiểu bang trên hầu hết các trang web khác để lấy thông tin-

Diane (20:04):

Mm-hmm.

Clay (20:04):

... về cách vận hành những thứ đó. Anh nhắc đến carbon monoxide, uh, ngộ độc. Một số dấu hiệu mà mọi người nên biết là gì? Vì bạn đã nói về sự tồn tại, nó là một thứ không mùi, không màu, có thể ảnh hưởng đến bạn. Một số dấu hiệu cho thấy bạn có thể có vấn đề với điều đó là gì?

Tiến sĩ Prats (20:19):

Vâng, ừm, vì vậy tôi đoán là tôi sẽ bắt đầu với, bạn biết đấy, một lần nữa, carbon monoxide, không mùi, vì vậy rất khó để biết rằng bạn đang tiếp xúc. Vì vậy, chỉ trong những giai đoạn cuối, giai đoạn phơi nhiễm, bạn mới thấy các dấu hiệu và triệu chứng. Vì vậy, chúng tôi không muốn phụ thuộc vào các triệu chứng vì điều đó có thể là quá muộn.

Clay (20:39):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (20:40):

Nhưng các triệu chứng phổ biến nhất là đau đầu, chóng mặt, suy nhược, đau bụng, nôn mửa, đau ngực và lú lẫn. Và ai có thể nói rằng bạn không cảm thấy những điều đó chỉ vì bạn đang lo lắng?

Clay (20:52):

Mm-hmm.

Diane (20:54):

Chính xác. Vâng.

Tiến sĩ Prats (20:54):

Và bạn chỉ... Bạn, bạn sẽ chỉ... Vì vậy, một lần nữa, ừm, vì lý do này, điều quan trọng là phải có một máy dò carbon monoxide chạy bằng pin, ừm, trong nhà của bạn.

Diane (21:02):

Đúng.

Tiến sĩ Prats (21:03):

Um, một lần nữa, chỉ gây ấn tượng với những người của chúng ta ở đây rằng sự ngộ độc carbon monoxide này, ừm, bạn sẽ thấy các dấu hiệu và triệu chứng ở giai đoạn cuối của sự phơi nhiễm và bạn muốn đảm bảo rằng mọi người không bị phơi nhiễm. Vì vậy, đừng chờ đợi những điều đó xảy ra. Có một cái gì đó giống như máy dò khí carbon monoxide chạy bằng pin đó. Vì vậy, chuông báo đó kêu và bạn biết phải làm gì đó với máy phát điện của mình.

Diane (21:31):

Chà, bạn chỉ ở một điểm khác, chỉ để nói rằng máy dò đó, bên cạnh việc có một máy phát điện, một lần nữa, có thể cứu một mạng người, chỉ trong, nói chung là có nó bên ngoài phòng ngủ của bạn.

Tôi biết rằng gia đình tôi sống ở phía bắc và các cháu gái của tôi đã tặng một chiếc máy dò, tôi tin rằng đó có thể là một món quà Giáng sinh hay bất cứ thứ gì, cho bố mẹ tôi, cho ông bà của họ. Để yên tâm rằng họ có cái đó, đó cũng là toàn bộ. Đây là những điều quan trọng, không có vấn đề gì trong trường hợp khẩn cấp, không có trường hợp khẩn cấp để có được sự an tâm đó.

Clay (22:04):

Mm-hmm.

Diane (22:04):

Và đó là thứ mà chúng ta nên có dù sao đi nữa, trong trường hợp, có điều gì đó chưa biết xảy ra, để giữ an toàn cho chúng ta, và sau đó để có thêm sự bảo vệ bổ sung đó. Nếu trong trường hợp có, một thảm họa tự nhiên với, uh, với điều đó. Sau đó, chúng tôi có, uh, máy phát điện. Vì vậy, vâng, cảm ơn Bác sĩ, vì đã nhắc nhở chúng tôi về điều đó.

Diane (22:24):

Bây giờ, chúng ta đã nói về trường hợp khẩn cấp, bạn biết đấy, chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp, nhưng bạn có thể nói gì hoặc bạn có mẹo hay suy nghĩ gì cho thính giả của chúng ta hôm nay về sau một cơn bão, sau một đợt đóng băng, sau một trận lũ lụt? Ở đó, ở đó, tôi chắc chắn, là những mẹo an toàn quan trọng hoặc cẩn thận và giữ an toàn sau thảm họa thiên nhiên mà bạn muốn chia sẻ với chúng tôi hôm nay.

Tiến sĩ Prats (22:50):

Tuyệt đối. Vì vậy, sau một cơn bão, bạn biết đấy, sẽ có những mối nguy hiểm, ừm, ừm, lũ lụt ngược dòng, uh, ô nhiễm nước lũ. Đôi khi nước lũ tràn qua cống rãnh. Ừm, vì vậy đi bộ qua, ừm, bạn biết đấy, nước lũ có thể gây ra các vết cắt và các thứ khác trầm trọng hơn.

Clay (23:12):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (23:12):

Vì vậy, bạn muốn đảm bảo rằng các vết cắt không trở nên ngẫu nhiên hơn, đau và nhiễm trùng. Um, vì vậy hãy chú ý đến ô nhiễm nước lũ. Ừm, có thể không phải lúc nào cũng tránh được, nhưng bạn thực sự muốn, bạn biết đấy, dọn dẹp sạch sẽ sau đó và theo dõi vết cắt này. Nguồn cung cấp nước uống công cộng có thể không an toàn sau lũ lụt, vì vậy hãy chú ý đến các khuyến cáo về nước đun sôi và các cảnh báo sức khỏe cộng đồng khác qua đài phát thanh địa phương, chương trình truyền hình trên TV.

Tiến sĩ Prats (23:41):

Uh, chúng tôi có một danh sách các lời khuyên về nước đun sôi có thể bị hỏng - được tìm thấy trên trang web của chúng tôi. Trang web của LDH, về nước uống an toàn. Xin nhắc lại, nếu bạn có thắc mắc về nước, bạn cũng có thể liên hệ với hệ thống cấp nước của mình. Ừm, cũng có nhiều mảnh vụn sau cơn bão. Vì vậy, mảnh vụn, bạn có thể có rắn và loài gặm nhấm khác ẩn náu trong mảnh vỡ đó-

Diane (24:05):

Ồ, cái đó, vâng.

Tiến sĩ Prats (24:05):

... vì vậy bạn muốn nhận thức được và cẩn thận về điều đó. Ừm, việc thu thập các mảnh vỡ có thể gây thương tích khi mọi người cố gắng sử dụng cửa máy lần đầu tiên (cười) hoặc-

Clay (24:17):

(cười)

Tiến sĩ Prats (24:18):

... giảm lên đồ vật mạo hiểm.

Diane (24:19):

Hừm.

Tiến sĩ Prats (24:20):

Um, vì vậy trong khoảng thời gian này, nhu cầu về cơ sở hạ tầng y tế cũng tăng lên. Vì vậy, nếu có sự gia tăng liên tục, bạn biết đấy, có thể có sự chậm trễ trong việc tìm kiếm sự chăm sóc. Vì vậy, bạn muốn đi về điều này một cách thận trọng. Vì vậy, uh, một; bạn có thể ngăn chặn, bạn biết đấy, một tình huống xảy ra vì sự an toàn cá nhân của chính bạn, nhưng đồng thời biết rằng có, tổng thể các vấn đề này đang gia tăng và có nhiều người tìm kiếm sự chăm sóc hơn trong khung thời gian này. Bạn cũng muốn nhận thức được điều đó. Ừm, những thứ khác, ừm, kiệt sức vì nóng hoặc mất nước. Ừm, dây điện lộ ra ngoài. Ừm, bạn biết đấy, bạn muốn cẩn thận với những món đồ đó. Và sau đó, bạn biết đấy, hãy chắc chắn rằng bạn đã tiêm phòng đầy đủ, và có thể đó là một phần trong kế hoạch trước của bạn...

Diane (25:16):

Vâng vâng.

Tiến sĩ Prats (25:17):

... đặc biệt như bệnh uốn ván. Và [không nghe được 00:25:19].

Diane (25:19):

Bao lâu thì bạn cần một bác sĩ uốn ván? Tôi, tôi không nhớ, đó có phải là cứ sau 10 năm uốn ván không?

Tiến sĩ Prats (25:24):

10 năm.

Diane (25:24):

Được rồi.

Tiến sĩ Prats (25:25):

Cứ sau 10 năm.

Diane (25:26):

Được rồi.

Tiến sĩ Prats (25:27):

Và nếu bạn không biết, có thể kiểm tra với nhà cung cấp của bạn.

Diane (25:30):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (25:30):

Tôi biết từ rất lâu rồi, họ sẽ phát những tấm thiệp nhỏ ghi rằng bạn đã tiêm phòng uốn ván.

Diane (25:34):

Phải.

Tiến sĩ Prats (25:34):

(cười).

Diane (25:35):

Phải.

Tiến sĩ Prats (25:35):

Nhưng đã từ lâu lắm rồi. (cười)

Clay (25:38):

Bạn đã tìm thấy... Rằng chúng ta, với tư cách là một tiểu bang đã trở nên hiệu quả hơn trong việc giải quyết vấn đề này chưa? Ý tôi là, bạn đã nhắc đến Katrina. Ý tôi là, chúng tôi đã có-

Diane (25:46):

Mm-hmm.

Clay (25:46):

... gần nửa tá cơn bão lớn. Kể từ đó, chúng tôi đã có trận lụt lớn ở khu vực thủ đô a, vài năm trước. Bây giờ chúng ta có hiệu quả hơn trong việc giải quyết những điều này không? Hay chúng ta vẫn còn một chặng đường dài để đi?

Tiến sĩ Prats (26:02):

Ừm, vậy đó là một câu hỏi khó, Clay. Tôi cảm thấy từ khía cạnh chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp, chúng tôi rất nhạy bén và rõ ràng-

Clay (26:09):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (26:09):

... trong phản ứng của chúng tôi khi nói đến, bạn biết đấy, làm thế nào để mở nơi trú ẩn. Ừm, chúng tôi biết cách phối hợp mọi thứ với nhau. Chúng ta có thể đẩy ra các điểm nói chuyện. Và bạn có thể đoán trước những vấn đề này sẽ xảy ra trước, trong và sau cơn bão. Ừm, nhưng cũng có những thách thức mà Louisiana phải đối mặt, bạn biết đấy, là một tiểu bang tương đối nghèo.

Clay (26:37):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (26:37):

Ừm...

Diane (26:37):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (26:38):

Vì vậy, đôi khi những thách thức đó- cùng với những thách thức đó, là dân số thực sự phụ thuộc vào các dịch vụ của chính phủ để cung cấp, ừm, hỗ trợ sơ tán và trú ẩn tạm thời và dài hạn. Ừm, vậy đó là điểm cân bằng xảy ra với việc cố gắng cung cấp tất cả các dịch vụ này, ừm, cho càng nhiều người càng tốt, nhưng đồng thời chúng tôi cũng thực sự dựa vào mọi người, đảm bảo rằng họ có chiến lược của riêng mình, vì vậy để nói chuyện. Ừm, và không đủ, uh... Có lẽ sẽ không có đủ dịch vụ nếu chúng tôi đặt trước cho tất cả những người có thể cần hỗ trợ.

Clay (27:20):

Vâng tôi đồng ý. Tôi nghĩ rằng cách thông tin được cung cấp từ cấp tiểu bang trong cơn bão i - thật tuyệt vời ở đó. Đó là một nâng cao.

Diane (27:30):

Chuẩn rồi.

Clay (27:30):

Nó rất phong phú trong và sau đó các báo cáo sau hành động cũng luôn rất kỹ lưỡng và mọi người biết họ có thể đến đâu để lấy thông tin và rõ ràng, uh, theo quan điểm của Tiến sĩ Prats, Louisiana là một bang nghèo. Chúng tôi có tỷ lệ dân số nghèo cao ở đây. Tôi nghĩ chúng ta đang ở mức 5%, tỷ lệ nghèo quốc gia. Nhưng tôi tin rằng chúng ta đang làm tốt công việc giải quyết những vấn đề này.

Diane (27:52):

Đúng.

Clay (27:54):

Chỉ với Ida, gần đây nhất ở đây, cách nhà nước đưa thông tin ra ngoài do mất điện và mọi thứ bạn giải quyết. Công nghệ... Công nghệ đã hỗ trợ như thế nào... Chà, trước tiên, phản hồi của bạn về

điểm đó. Và sau đó tôi sẽ hỏi, uh, thứ hai về điều đó. Công nghệ đã hỗ trợ bạn như thế nào trong việc đưa thông tin đến công chúng trong thập kỷ qua, chẳng hạn như vậy?

Tiến sĩ Prats (28:16):

Ừm, vì vậy tôi muốn nói rằng Louisiana không thiếu các kế hoạch.

Clay (28:21):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (28:21):

Giờ đây, có lẽ chúng ta đã trải qua mọi thảm họa, trên toàn quốc.

Clay (28:25):

Phải.

Tiến sĩ Prats (28:25):

Và tôi không thể tin rằng tất cả chúng ta cũng đã trải qua một đại dịch.

Clay (28:28):

Đúng đúng.

Diane (28:28):

Chúa ơi, vâng.

Tiến sĩ Prats (28:30):

Chúng tôi đã trải qua những cơn bão, chúng tôi đã trải qua, uh... Gần giống như chúng tôi là phòng thí nghiệm thảm họa của tiểu bang, của tất cả các tiểu bang. (cười)

Clay (28:36):

Tôi nghĩ chúng tôi là tiểu bang khó khăn nhất trong cả nước.

Diane (28:38):

(cười) Chúng tôi.

Clay (28:39):

Tôi đi... Khi tôi đi du lịch, tôi nói với mọi người Louisiana, bang của tôi là bang khắc nghiệt nhất-

Diane (28:44):

Vâng.

Clay (28:44):

... tại Mỹ.

Diane (28:44):

Chúng tôi là những người sống sót. Chúng tôi là những người sống sót.

Tiến sĩ Prats (28:46):

(cười) Đúng vậy.

Clay (28:47):

Vâng.

Diane (28:47):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (28:48):

Vâng, thực sự. Chúng tôi là một cộng đồng kiên cường, chúng tôi kiên cường.

Diane (28:50):

Mm-hmm. Chuẩn rồi.

Clay (28:50):

Chuẩn rồi.

Tiến sĩ Prats (28:51):

Um, chưa từng có ai chết vì thiếu thức ăn cả. Nhưng bằng cách nào đó, mọi người-

Clay (28:56):

Không. (cười)

Diane (28:56):

(cười)

Tiến sĩ Prats (28:56):

... chúng tôi có thức ăn, có rất nhiều thức ăn để bạn chia sẻ. Phải?

Diane (28:59):

Đến ngày qua. Chúng tôi có một cái gì đó đang xảy ra ở đây. Vâng.

Clay (29:01):

Giống như, làm thế nào để bạn tạo ra một cây kẹo cao su, vào tháng 8, không có sức mạnh nhưng tôi đã thấy nó được thực hiện. (cười)

Diane (29:06):

Họ, họ đã làm xong, yeah.

Tiến sĩ Prats (29:07):

Chúng tôi sẽ tìm ra cái đó.

Diane (29:08):

Chuẩn rồi. Mm-hmm.

Clay (29:08):

(cười)

Tiến sĩ Prats (29:10):

Chúng tôi sẽ tìm ra nó. Ừm, nhưng về vấn đề công nghệ, ừm, trời ơi, có rất ít, ừm, ừm, cơ hội và thách thức mà chúng ta đã vượt qua nhờ công nghệ. Vì vậy, một đã được máy bay không người lái.

Clay (29:25):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (29:26):

Ừm, một số thứ-

Diane (29:27):

Không nghĩ về điều đó. Tôi đã không nghĩ về điều đó, uh.

Tiến sĩ Prats (29:29):

... mà chúng tôi làm trong một, trong một thảm họa là để trở lại, các reinter lại nghĩa trang, không liên tục. Vì vậy, uh, cuối cùng, chúng ta không chỉ phải đưa các gia đình trở về nhà của họ, đó là mục tiêu. Nhưng những thứ đã bị phá vỡ, qua cơn bão, bạn biết đấy, ừm, từ những ngôi mộ của họ, v.v. Chúng ta phải lùi lại và trong quá khứ, chúng ta sẽ phải có những chiếc máy bay bay thấp, cố gắng xác định những ngôi mộ và đồ đạc đó đã ở đâu hểch lên. Nhưng bây giờ chúng ta có thể làm điều đó với công nghệ máy bay không người lái. Và, ừm, bạn biết đấy, xác định cấu trúc liên kết trông như thế nào. Um, làm một số kế hoạch với điều đó. Ừm, vậy là công nghệ máy bay không người lái đã hỗ trợ chúng ta.

Tiến sĩ Prats (30:15):

Um, có một số công nghệ liên lạc khác mà chúng tôi đã khám phá và sử dụng trong Ida, ừm, để chúng tôi có thể kết nối nhiều nền tảng và radio với nhau và đưa ra thông tin liên lạc nhanh nhất có thể. Ừm, đó là một ví dụ khác. Đúng vậy, công nghệ đã hỗ trợ chúng ta rất nhiều trong việc chuẩn bị, lập kế hoạch và ứng phó với trường hợp khẩn cấp.

Diane (30:42):

Tôi nghĩ đó là một phần của câu đó, thưa Tiến sĩ Prats, rằng ông có các mảnh ghép và ông có cái này, cái này và cái này, và ông có những người ở đây, đang cố gắng giúp đỡ, ông biết đấy, phổ biến, phổ biến thông tin. Bạn đã có, bạn biết đấy, các bác sĩ. Bạn có đơn vị đó, sau đó bạn có những công dân cần chia sẻ, như bạn đã nói-

Clay (30:59):

Mm-hmm.

Diane (30:59):

... bạn, biết đấy, "Pull yourself up your bootstraps, you can do it." Và các mảnh ghép ghép lại với nhau, và chúng ăn khớp với nhau và chúng ăn khớp với nhau rất tốt, và chúng ta có thể thực hiện công việc này như Clay đã nói.

Clay (31:08):

Chuẩn rồi.

Diane (31:09):

Chúng ta... Chúng ta mạnh mẽ.

Clay (31:11):

Vâng chúng tôi.

Diane (31:11):

Chúng tôi là những người mạnh mẽ, và chúng tôi sẽ, chúng tôi sẽ tồn tại. Và chúng ta sẽ vượt qua điều này. Và tôi nghĩ chúng tôi là tấm gương cho các vùng khác của đất nước. Trời ạ.

Clay (31:19):

Nghe này, chúng tôi... Khi bạn nghĩ về tất cả những điều mà chúng tôi đã giải quyết-

Diane (31:22):

Chuẩn rồi.

Clay (31:22):

... và làm thế nào... Bạn biết đấy, Katrina là một người khác biệt về nhiều mặt-

Diane (31:26):

Hừm.

Clay (31:26):

... bởi vì... Và, và đó thực sự là một sự cố của một số cơ sở hạ tầng, nhưng nó là một ngoại lệ, nhưng thành phố đó đã được xây dựng lại. Và sau đó là cách chúng ta xử lý rất nhiều thứ từ lũ lụt đến đại dịch. Và, và tôi không thường xuyên... Tôi không nghĩ Louisiana đủ thường xuyên, tự vỗ lưng vì đã kiên cường như chúng tôi đã từng, và chúng tôi đã từng như vậy.

Diane (31:47):

Vâng chúng tôi có.

Clay (31:48):

Và, và, và tôi nghĩ điều đó cần phải được nói ra.

Tiến sĩ Prats (31:50):

Đúng. Vì vậy, cảm ơn bạn, Clay. Vâng, uh, Katrina chắc chắn là người thay đổi cuộc chơi của chúng tôi-

Clay (31:55):

Đúng vậy đó.

Diane (31:55):

Uh-huh.

Tiến sĩ Prats (31:57):

... khi nói đến sự phối hợp giữa các cơ quan trong các hoạt động và bạn biết đấy, vâng, tôi đồng ý với bạn rằng Louisiana có những người rất hay câu kính.

Diane (32:05):

Mm-hmm.

Clay (32:05):

Vâng.

Tiến sĩ Prats (32:06):

Chúng tôi, chúng tôi sẽ tìm ra nó.

Clay (32:07):

(cười) Chúng tôi sẽ tìm ra nó.

Diane (32:08):

Vâng vâng.

Tiến sĩ Prats (32:08):

Chúng tôi sẽ tìm ra nó. Chúng tôi đã trở nên rất kiên cường.

Clay (32:10):

Ngay cả... Đó là một cái gì đó đơn giản như ngược dòng-

Diane (32:12):

Trời ạ. Đúng. Vâng.

Clay (32:13):

... các tiểu bang khác đã làm như thế nào, đã sao chép điều đó sau đó và cách mà tôi nghĩ trong suốt-

Diane (32:17):

Không, nó hoạt động.

Clay (32:17):

... Thời gian tại văn phòng của Thống đốc Blanco, làm thế nào mà họ có thể đưa mọi người ra khỏi phần phía nam của bang một cách nhanh chóng như vậy bằng cách sửa đổi cách chúng tôi sử dụng đường liên bang. Có điều gì liên quan đến việc chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp mà chúng tôi chưa, chưa giải quyết trong tập này mà bạn muốn xem trước khi chúng tôi kết thúc không?

Tiến sĩ Prats (32:35):

Tôi nghĩ rằng tất cả các bạn đã làm rất tốt trong việc bao quát phạm vi và quy mô của, ừm, của chúng ta, về những thứ thảm họa của chúng ta. Những gì chúng tôi đề cập trong thời gian trước, ừm, trong và sau và các mối đe dọa. Um, vì vậy tôi, tôi nghĩ rằng chúng tôi đã bao gồm tất cả.

Clay (32:52):

Nhưng bạn biết đấy, tôi muốn hỏi, điều gì ở phía trước? Tôi biết rằng đã có... Rất nhiều điều đã phát triển theo hướng tích cực trong vài năm qua vì nó liên quan đến việc chuẩn bị cho trường hợp khẩn cấp. Bạn có thể cho chúng tôi xem lên nơi mà bạn tin rằng thiết bị này sẽ đi đến đâu không? Cái - cái- cái gì, cái gì đang đến?

Tiến sĩ Prats (33:09):

Tuyệt vời. Ừm, vậy câu hỏi về quả cầu pha lê giống như-

Diane (33:10):

(cười) Xin lỗi.

Clay (33:10):

(cười) Đúng vậy.

Tiến sĩ Prats (33:17):

... [không nghe được 00:33:15] thử thách một người. Vì vậy, ừm, bạn biết đấy, mỗi thảm họa, bạn phát hiện ra những điều khác nhau về dân số của mình. Ừm, phần lớn mọi người đi qua ngày trong môi trường im lặng của họ. Ý tôi là, chúng ta có những cách thông thường để liên lạc với nhau và... Cho dù đó là hệ thống trường học, hệ thống điện thoại, v.v. dân số đó, ừm, là như thế nào.

Clay (33:43):

Mm-hmm.

Tiến sĩ Prats (33:44):

Và, ừm, bạn biết đấy, một số điều thì tốt, một số điều thì không tốt lắm. Và một số điều khiến tôi lo lắng là các bệnh mãn tính ngày càng gia tăng mà dân số của chúng ta mắc phải. Và vì vậy, bạn biết

đấy, cái gì... Với COVID và đại dịch, ừm, có lẽ điều may mắn mà tôi thấy là tất cả chúng ta đều đã trở nên tập trung vào bên trong theo những gì chúng ta muốn. Ừm, có lẽ, bạn biết đấy, không phải ngoài cuộc sống nhưng bạn biết đấy, có ý nghĩa.

Clay (34:17):

Phải.

Tiến sĩ Prats (34:18):

Ý nghĩa của cuộc sống và nơi chúng ta đang đi, sẽ tiến về phía trước. Vì vậy, có lẽ, khoảng dừng đó sẽ khiến chúng ta phải xem lại cách thực hành của chính mình, sức khỏe của chính mình. Ừm, và, bạn biết đấy, rằng chúng ta... Biết rằng tất cả chúng ta đều có sự chuẩn bị sẵn sàng cho trường hợp khẩn cấp ở một mức độ nhất định.

Clay (34:41):

Chuẩn rồi.

Diane (34:41):

Thật vậy, vâng.

Tiến sĩ Prats (34:42):

Ừm, bạn biết đấy, vì vậy, ừm, nó có thể mang tính lý thuyết hơn một chút, nhưng tôi, tôi hy vọng rằng, ừm, đây là cơ hội để chúng ta tạm dừng, xem xét lại, đặc biệt là về tất cả những điều này, ừm, phong trào MeToo và phong trào Black Lives Matter. Bạn biết đấy, điều đó có ý nghĩa gì đối với những người dân dễ bị tổn thương của chúng ta nói chung, những người đang tìm kiếm sự trợ giúp từ chính phủ? Điều đó giống như thế nào? Ừm, vì vậy tôi hy vọng nó, uh, đó là một triển vọng đầy hy vọng hơn, nhưng nó cũng phản ánh nơi chúng ta sẽ đến trong tương lai.

Diane (35:19):

Tôi thích điều đó, hy vọng và phản chiếu đó. Đó là một cách tuyệt vời để kết thúc tập phim đặc biệt này. Và, và bạn biết đấy, Tiến sĩ Prats wha - những gì bạn đã nói, và chỉ là, điểm mấu chốt, đừng thiếu suy nghĩ.

Clay (35:34):

Mm-hmm.

Diane (35:34):

Đừng nghĩ, "Ồ, chúng ta sẽ không có ... Đó sẽ là một mùa bão dễ dàng." Tôi thậm chí không muốn đặt từ đó ra khỏi đó, bạn biết đấy.

Clay (35:40):

Phải.

Diane (35:40):

Nhưng thứ - mọi thứ sẽ ... "Không, nó sẽ không ảnh hưởng đến tôi. Nó sẽ không ảnh hưởng đến tôi. Tôi sẽ tiếp tục và tiếp tục cuộc sống của mình." Nhưng tất cả chúng ta cần làm những gì chúng ta cần làm cho gia đình, cho khu phố của chúng ta, cho cộng đồng của chúng ta, cho tiểu bang của chúng ta, như Clay đã nói. Chúng tôi rất đánh giá cao bạn ngày hôm nay. Bạn đã có một cuộc phỏng vấn tuyệt vời. Và cảm ơn bạn đã cho chúng tôi mượn chuyên môn của bạn, Tiến sĩ Prats.

Tiến sĩ Prats (36:04):

Cảm ơn Diane và cảm ơn Clay.

Clay (36:06):

Không quá tệ khi vượt qua con đường lạc lối trên ấn bản đặc biệt này của Vax Matters. Chúng tôi sẽ gặp bạn lần sau.